

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egy évre 2 frt — kr.
Fél évre 1 „ — „
Negyed évre — „ 50 „
Egyes szám ára — „ 10 „

Hirdetések 10 krral számítatnak petitsoronként.

MULATTATÓ, MINDENT FELÖLELŐ LAP

A FÜLLENTÉSEK VILÁGÁBÓL.

Megjelen minden hó 1. és 15-én.

Felelős szerkesztő:

IKLÓDY GYÓZÓ.

Kiadja egy társulat.

SZERKESZTŐ

és

KIADÓHIVATAL,
hova a lap szellemi része és az előfizetési összeg beküldendő.
EGER, servita-utca 393. sz.

Előfizetési pályázatot hirdet a

„FÜLLENTŐ”
cimű mulattató, a társadalmi ki-
növéseket ostorozó lapunk is.

Nem egy számra, de negyedévre a pálya kérdések megoldására csak 5 db. ezüst piculát fogadunk el, mi által pálya nyertessé teendünk minden halhatatlan előfizetőnket, mert csak így lehetnek velünk együtt halhatatlanok.

Eljen a haza s vesszen benne a mi gaz! A kik pedig a vidéken még hátra vannak, s eddig még mítsem küldtek az elmúlt félévre de azért a lapot járattják: hazafiúi tisztelet és illemmel felkéretnek, hogy azt a főrest ha rongyos is, csak mielőbb beküldeni sziveskedjenek, mert a nyomdász ingyen semmi szín alatt nem akar nyomni.

Junius - angusztusi negyedre — „ 50 kr.
Junius - novemberi félévre 1 fl. — „

Egyes számok helyben Rónay és Bartman urak kereskedésében, Budapesten több szivartözsdeben kaphatók.

Teljes számú példányok még megrendelhetők. **A kiadóhivatal.**

Reggel a sétányon.

Csendes volt a kertli sétány,
Benne még csak két sötét árny
Fárt, bolyongott föl s alá.
Egy sohajtó hangot hallék,
S ily könnyörgést hozott a lég
Lombos akácfa alá:

„Kedvesem most rajtad áll az,
Itt a tör s a méreg . . . válasz!

Föltevőnk lesz ez Katám,
S férfi és nő tovább mentek.
— En e cifra komplementet
Megrettenve hallgatám.

Szörnyű szándék . . . méreg és tör!
S üszve-hajtvá rettegéstől
Mentésükre sietlek.

Oh de-miljom tüzes bomba!
Egy szinészpár (férfi, donna)
Tanulta ott szerepét.
Halvány Cassius.

Kopáncs Nyeső

lefekvés előtti monologja a „Patkány” által hirdetett pályázat után.
(Kényelmesen bebutorozott szoba, az asztalkán lámpa, Kopáncs schlafrokba öltözve egy karszékben ül s csibukozik.)

Nagyszerű! Épen jókor jött! Mégis csak jó, hogy „Apró” vette át a „Patkány” szerkesztését. Mily remek gondolat. — Pályázatot hirdet s alkalmat ad nekem, hogy egy kis hirt szerezzek magamnak. — Dicsőség! dicsőség! mennyire vágyom utánad s most tán elérem a rég óhajtott célt . . .

Poéta leszek! Oh, mily fölséges még csak rágondolni is, hogy én, nyerhetem az első díjat! Öt arany . . . No! ez is jó lesz szivarra. — Hát még e mellett a hír! Mily boldogság rágondolni is! Mikor majd olvasák: Kopáncs Nyeső megnyerte az első díjat s utána teszi a szerkesztőség: „jeles költő”, s még meg is köszönik, hogy lapjukat egy „valódi remek művel” gazdagítottam.

Hohó! Nyeső! ne szaladj! Hátha nem te nyered? (csibukja szopókáját homlokához viszi s gondolkozik.) Nem én nyerek? Már hogynem! Nem tud itt jobbat írni senki. De hátha valaki szebbet ír?! Kezdem magam kellemetlenül érezni. (Feláll székből, csibukját a szögletbe támasztja és sétálni kezd újját homlokára téve.)

Megvan! Ezt az akadályt is legyőztem! Ejnye, ejnye, Nyeső, de hamar megijedtél! (kedélyesen mosolyog.) Hiszen nekem is van bejáratom a szerkesztőséghez, én is munkatársa vagyok a „Patkány”-nak, csak egy szavamba kerül, és minden meg van. Egyszerűen felbontjuk a jelíges leveleket s kiválasztjuk az enyémet, a többit meg elvetjük, vagy közlésre méltatjuk!

Látod, látod, Nyeső, mégis csak lángész vagy te! mily hamar segítettél magadon! Pompás ötlet! Megérdemli, hogy rágyujtsunk hozzá! (ismét előveszi csibukját, rágyujt s ient káros-székébe.)

Most már pályázhat bárki, enyém a díj! Nem félek senkitől! Mily boldogság költőnek lenni, még pedig pályadíjat nyert költőnek! — Még holnap elmegyek „Apró”-hoz s elmondom neki tervemet; biztos, hogy beleegyeznek.

Most már nyugodt vagyok! Enyém a díj! Nemcsak Kopáncs Nyeső leszek már, hanem: Pálya-díjra érdemesített jeles költő és hazafi Kopáncs Nyeső.

Mily boldogság nagy embernek lenni! Még a csibuk is jobban esik! De hát feküdjünk le. (Lefekszik s eloltja a lámpát.)

2-ik monolog

a pályadíjak kiosztása után.

(Kopáncs ugyanazon szobában, de nappal.)

Megvan! Itt az öt arany a zsebemben s a nevem a „Patkány” hasábjain tündöklök: „Az első díjat Kopáncs Nyeső nyerte.” Kezdem hinni, hogy nagy ember vagyok! Most már beszélhetnek irigyeim! Nemcsak magam érzem már hogy költő vagyok, hanem ők is olvashatják!

Tizenhat pályamű között elsőnek lenni; ez azután a mesterség! Holtom után szobrot fognak Egerben emelni. Hadd látom, hogy fogok majd kinézni koszorúval homlokom körül? (zsebkendőjét köt homlokára, tollat vesz

kezébe s állásba téve magát, a tükör elébe áll) Valóban remek egy alak vagyok!!!

No, ha Eger városa nem emel szobrot, akkor nem érdemli, hogy benne lakjam! Én! egy pálya-díjjal koszorúzott költő, egy közönséges sirhant alatt nyugodjam? Nem! Még rágondolni is rossz! . . . Hogy kén e rajta segíteni? Mit? megmondom a „Patkány”-nak, hogy penditse meg az eszmét s biztosan megteszi. Én pedig szerényen tiltakozni fogok ellene s ez majd megindítja a gyűjtést.

Oh! Dicsőség! Enyém vagy valahára! Névem híressé lett! siromat szobor fogja díszíteni s ez lesz feliratom:

Itt nyugszik hazánk jeles költője, városunk büszkeséges fénycsillaga Kopáncs Nyeső! Boldog vagyok! Most már nem cserélek az ércekkel sem!

Jerünk ki az utcára, hadd lássam, hogyan köszöntgetnek az emberek, ha meglátnak.

Páratlan Sándor

imája a „Patkány” által hirdetett pályázat után.

(Páratlan Sándor egy kereszt előtt térdel.)

Domine! Domine! (szemét a feszületre emeli.) Tekints reám Atyám! Adj nekem elegendő malasztot, hogy csak egy jutalmacskát is megnyerhessek.

Fogok is írni legalább vagy négy darabot, hátha azok közül egy jó lesz. Istennek szent Fia add rám kegyelmedet! Csak egy kis hirt; csak egy kis nevecskét! De hát olyat csak tudok írni, hogy megnyerem azt az öt aranykát! Nem is azért az öt aranykért írok én, mert azt ugy is a szegényeknek adnám (?), de a hír! az lelkesít engem! Mennyit nem adnék érte, ha nevem pályadíj elnyerése hirdetné!

Hátha más nyeri? (nehéz veríték üt ki homlokán.) Apage satanas! Hogyan tudassam „Apró”-val, hogy én is pályázom? Mert ha tudná; akkor biztosan én nyerném. De mit mondana az öreg, ha fülébe jutna, hogy főhivatalnok nem nyert. Meg van! Euréka! (megkönnyebbülve nagyot sohajt.) Gratia tibi Domine!!! Liberálás inassal fogom elküldeni a pálya-munkákat s az majd megmondja „Apró”-nak, hogy kitől jön. Mert szerénységem nem engedi, hogy szóval vagy írásban tudósítsam! Gratia tibi Domine! már megkönnyebbitett az ur! Hirem lesz s én dicső férfi leszek! Gyertünk sétálni a kertbe, holnap egész nap böjtölök, hogy annál könnyebben sikerüljön.

Hálaadás

a pályadíj elnyerése után.

(Ugyanugy mint előbb.)

Laus tibi Criste! Gratias ago! Enyém a díj. „Apró”-t meghívatom holnap ebédre. Oh mily boldogság! Most már reménylen, hogy a tudós académia megválaszt tagjának. Ennél kisebb jutalmat nem is várok!

Nem veszett kárba a böjtölés és imádkozás! Híres ember vagyok! A „Patkány” mindenüvé elhordozza nevem!

De most már jerünk a kertbe. Az utcára nem megyek, mert szerénységem nem engedi. Holnap egész nap mulatok.

Vad magyar.

(Tökfiló musicai.)

Nagy urak a tarka babok Isten engem nem hazudok! Különb en a nagy has és fő Náluk nem tudománytól jó.

Mert bizony hát épen egynek Szép (?) fess barna legénykének (?) Szintén van jókora hasa Bár füzi a reverenda.

S hogy nem nagyon genialis Bizonyság a kalamaris Bizonyságom minden telia — Ott hevernek összerágvá.

Van igaz egy tudománya: Nincs rajt' ekkor reverenda. De ez ma már közönséges S hozzá nem is tisztessége.

Másik is van hogyha igaz! Vagyok bátor hinni hogy az. Minden éjjel kiszámítja: Mikor van tizenkét óra.

ORMÁNYOS.

(Bergerinus nasici.)

Nem lakik most Afrikába, — Bár vitte vón el a kánya — Itt slajfolgat cvikkerezve Néha lassan majd ügetve.

Maga épen nem feltűnő De az orra? Az kitűnő! Hát mikor még rajt' a cvikker! Ilyet nem látott még ember.

Külömb en az ipsze henege, Mivel tudja a sváb nyelvet, — Hozzá meg az irodalmat. Mit innét-onnét ollóztat. —

Neki is nő már a hasa — Még éri, a cingulussa — Hjah kérem a tudománytól És a finom jó tubáktól.

Bumbardó.

SZIPORKÁK.

— Te sógor! én nem értem, hogy lehet ez az én fiam ilyen okos. Nézd már az érettségije esupa eminentem. Pedig én már csak tudom, mi lakik a fejében.

— Hm barátom . . . igen egyszerű ez! Hát még te ennyire sem jöttél: Szép a feleséged, hozzá még javabéli — s ez elég arra hogy a fiad eminenter legyen.

Fortuna: Te Jóska ennek az embernek roppant tök feje lehet. Tökfilkó miután meghallotta: — "Pedig én már meg is fordultam a classicusok hónapban s igaz, hogy még Görögországban nem voltam s a hol ön is csak álmában volt s igaz hogy, némi kiüntetés is ért már, ha épen nem is olyan a minő önt, hogy az osztályból kirúgták — dehát nem lehetünk mindnyáján bölesek" . . .

„ . . . Nem lehet! nem lehet! " Pattog egy tanár úr a papa előtt, „megbuktatom, az ön fia roppant szamárnak.”

„De kérem . . .!" „Vége! vége! Egy szó mint száz, secundába lesz. „Ejnye, ejnye! Pedig én azt hittem, mindent jóvá teszek . . . egy kis vacsorára is bátorkodtam volna . . . A feleségem pedig igen szives aszszony . . . ”

„Ah uram ön igen finom ember! Segítek önön. Legyen Nyugodt, fia eminens lesz. „Ah tanár úr, ön fölötte kegyes!”

„Hagyja kérem a hálálkodást. — majd este” „Mikor lesz ön uram otthon?”

„6 — 7 óra tájban” „Jól van, ott lesznek — úgy 4 óra tájban —

„Ajánlom magamat — Pompás fogás! Serves aszszony — vacsora — aztán . . . a többi — s mi fő — pénzbe sem kerül.”

Vanyigay. — Képeze csak! . . . megbuktam a vizsgán —

— Hentesy: Fel se vedd, én már harmadszor fogok az idén megbukni. És semmi elégtételt sem vettél megadni?

— Dehogyan nem, haza jövőn minden diákomat megbuklattam. — Pompás! En is ezt teszem.

Je li ge:

„Eb fél kutya fél Míg a protectorom él!” Népdal.

Imhol az ember! Így mutatjuk be a rőt szakállal minden nemesebb érzés, epe és májnélkül az Iscariotus Judás utódát. Ide pottyant hát ő is mint a többi copfos zsidó, kinek se országa se hazája, — váratlanul s egyszerre csak engedélyt kapott a fosztogatásra, az alsóbb rendű szegény polgártársainak gunyainak, potom értékre becsült holmianak összetakarítására s azok tönkretételére!

Ezen szörnyet a manó hihetőleg Muszka országból, a nép kárhozátára taszította közénk; ezt onnan gyanítjuk, mert tőszyokeres orthodox, azon különbséggel hogy fültöve mellett a srófalaku éles hajtekereset már nem viseli, tehát ebben különbözik a többi fajbelieitől! Azonban ezen „huncutkájával” is üzérkedett: eladta a fodrásznak, hogy loknit készítsen belőle hölgyeink számára, mert a nők szeretik az efféle idegen kóchajzattal magukat felcicomázni! . . .

Minek is van az ember és benne a sziv, az érzés mely az akarat rabszolgájává törpül legtöbbnyire, mely a pokol minden rafineriáját öszpontosítván, nem fél a kárhozattól, hogy a nemezsis, az átok majdan hetedizigien sujtan fogja? . . .

Miért van az hogy az isten ezen remeke annyi ágazatra van szét darabolva, hogy minden „ágazat” kaján irigység és haszonleséssel ólálkodik a másik vagyonára? Hogy ennyi féle fajtá, nemzetté, s idegenné fajul el? — . . .

Minek alkóttatik a törvény ha azzal vissza élnek az úztorások, s kijátszák azt, mert nincs a ki őket ellenőrizze?

Minek adatik a „zálog kölcsön intézet” olyan kézbe, a mely szemtelen üzérkedést folytat s tetszésszerű kamatokat zsarol ki a szegény polgároktól, — mert nem köteleztetik arra hogy a zálog cédulára, ráírja: mennyi kamat fizetendő hát a tőke után?

Felvan-e jogosítva arra az a „hatóságilag engedélyezett, zálog tartó” úztorás hogy 60 procentre dolgozzék? Ki engedte ezt meg? s ki az a ki annak elejét nem fogja venni? — Köteleztetni fog-e valahára az a zálogtartó úztorás, hogy jövőre a zálog cédulákra a kamatmennyiség is kiirassék? — . . .

Pusztulunk, veszünk! Jól mondja halhatatlan költőnk a „Pusztuló erdő” című költeményében:

„És most az erdő egyre ritkul, Szil s tölgy megválnak lombjaiktul; A büszke csert, bár élte hosszú, Bár fenáll még, — már őrl a szű, S mitől a vándor meg-megrebben: Egy-egy omlás a rengetegben. . .

S míg látni a fát bus, epesztő: Kétségbeest a sarj, a vessző! . . . Roszul fakadt, növése görbe, Nem fel siet, de a tőbörbe, Ha dús sarjban nincs ifjlása, Elvész az erdő, bárki lássa!”

Bortelki nőmöss Ivó Dániel ur levele a Tekintetes Újságfundállós Úrhol.

Igaz ugyan, hogy — ősmagyar Nemes-höl széhosse illik a pennarágás, kapálás stbi efféle fajtájú dicsőség nélkül való funkciój; — és az ősi büszkeség nőmöss önértettyének kitörésével mondhatom, hogy nőmöss életmenek az ő édes folyamattya alatt az ilyesfélékkel nem fárisztottam légyen a nőmöss horpaszt! . . . De — böltsen tudván aztat, hogy — ez a maji világ társadalmassága

egészlen ki vagyok lóditva az ő Fundamentumból, — hát mondok, megpróbállok hoz-zámvalóbb foglalatosság hijányába húmi egy-mást papirra szorijtni.

Mert mivelhoggy úgy köll aszt venni instállom, — hogy egy ojjan ősi funduss, mely jogossan rejám háremlott szittyá őseimről — (állván 100. hold föld, kastély és bérestisztalakból!) — nem szoríjjá az embört arra, hogy dőgozzon, mint a barom, mikor ügyis megél! . . . Igeniss!

Igy beáfirolván magamat, bemutatom a szeméjzetemet, a ki is áll primo: a „Cikra” deres lóból, akin sctállani szoktam vala a szomszéd nőmöss esmérőseimhöl; — nemős álat, magamfajta, és nem jöhötven számi-tásba az, hogy ő ló, — az a különbség köz-tünk, hogy neki nincs Ármálissa! — Sze-kundó: legjobb kuszi pajtásom még a Karcos Józsi, — régi nőmöss sarjadék, és jó fiú, még az ötödik Liternél is embör a talpánn; egy hibája van csak, hogy mindig verset fundáll. — Terciejó: házamnak diszességes fénye a Pepi bátsi, hozzám atyafiságos ro-konság, fájin ferblyi mászter, pipájábúl, mint az nemöss emberhöl illik, csak akkor alszik el a dohány, (nem magy. kir. dohány ám!!! . . .) amikor ő is alszik.

Ez az én kompánijám, akiköl néha át-rándul póttagnak a helybéli barátkeplány az Emilianus, hasbaválás papnaktermelt embör csak a börtöt meg a celibátust utálya.

Ezen nőmöss kompánijám az, akiben szoktam vala a nemői funkciójokat prakti-zállani, rendessen a Platt, nevezetesen a „huszonegy” — meg a „ferblyi” hazafijas, ősmagyar nőmöss játékok közegette tötégetve a kapás gyümöcs nemessítő éledeleti nyelety-tyeit a legnőmösebb gyomrok belső világos-ságába; éltetve az szegény, árva magyar Haza sorsát, apetüolván a kórmánt, meg a németet, aki a drága magyar százdohánt el-fertőzi kaputrokk szagú csalamádénak. — Régen el is határozottatott mán az nemöss kompánija által, hogy a szegén Magyar haza boldogításának szempontjábúl minden keze-inkben akadó germánikás németet irgalmat-lanúll kisviccelünk, haboggy hány akad? maj meg pennázódik a tisztelt Újság Fundállós Úrnak! Addig is: blind és Cu Kassza! A viszonytlatásig!

Meezes Esvaany uti leírása,

a mint ő azt vasuton, hajón, kocsin és gyalog megtette Istenmezejeereől Pusztá-Sz.-Tamásig meg vissza.

(Folytatás.)

— Én eédes Jeézsuskám, ez ám a nagy város, Nem is tom, hogy naálacnk melyik hozzá paáros,

Egy-egy haázba lakik annyi tenger neépseég, Hogy beleöle bátran, kitelneek egy közseég, Gatyás paraszt nincs is, haacsak nem videéki, Akit csak een láttam, mind uras a keépi; Meg oszt a fejibe a jaó kalap helyett, Egy nagy meenykeő kúrteő, majd az eépig mered,

Gombos lajbli, dolmány, mind maáskeép van szabva,

„Fark” ennek a neve, vagy mi? fene tudja! Laót, kocsit me kocsist, nagyságosnak hittam A sok közsőneesteő karom maág nem birtam Fogadta is egyre, hogy „Kút tág” me „szerhusz”

Nem szidott-e akkor, tuggya a jaó Krisztus. — No meg oszt a haázak, de magos sorjaába Domonkosi bika, nem mászna fel rája, Falunkbeélyi templom ezekhe gulyiba, Jaó van mind keészüve, nincsen benne hiba, Az ajtók üvegje, mint egy fertá telek, Az uccája fával, olyan mint egy berek, Oszténg helyel-helyel, reezbü öntve ember, Ügy neez le a neépre, maj me ver a szemvel Neévre keresztelteék, hogy ki vót a papja, Eepenseegveő úgy tom, mint hogy vaót-e apja? Az egyiket hijják: Nádor „Jósef szobra,” — Rajta — szinte reezbü, — egy nagy ráncos szoknya, —

A másakra meg oszt rá fogják, hogy báró — Úgy látezik, hogy mente lityeg le val-láaráó —

Eötvös Jósef vaona, igaz kereszt neve, Aszongyák, hogy sok jaót tett vaona jaz eszé, Sok abeées könyvet megiratott vaóna,

Soh' se nyít fel szája, csak az okos szóóra. Egy grafót is láttam, a letelső magyart

Még magyar eöl, aggyig a híre is eltart. De hát aszt ne higyeék, hogy elevent vaóna, Vagy ha megszollitnaák, erre vissza szaóna,

Reezbeő van kiverve, eő is mint a többi, Neégy aoriás lejjebb a laábaná eörzi,

Orcaával fordítva, a nagy lánchid fele
— Aszongyaák hogy ebbe vaót neki nagy
kedve —
Jobb ódalán meg oszt, egy hires épület,
Visel is valami akadajom nevet;
Ebbe gyúnek öszve, sok tudákos neépseég,
— Hogy nem sokat tudnak, abba semmi
keétség —
Ott oszt elbeszeeli kis ki a magajéét;
Emerika hun van, hogy néz ki a saárreét.
(Folyt. köv.)

CYCLOPAEDIA.

Kamarás = macska. — Kaptár =
csizmadia. — Gyertyatartó = szappanos-
Udvarló = házi szolga. — Kövér = ás-
ványgyűjtő. Panka = a tót úrfi. — Fej-
disz = Pediculus capitis. (vagy: lószőr.)
Boeskor = a medvefiak ifjusága. — Ka-
nász = a gözmalomközbeli éji syrén. —
Húri = cigányzenész. — Borda = csap-
szék. — Vadász = makkhetes. — Haj-
csár = borbélyinas. — Függelék =
akasztott ember. — Kézfogó = mikor
bíró urammal odatetetik a hiv: jelentés
alá az: X - et. — Vasaló = hajdú. —
Kandalló = szinpadí énekes.

Bolondgomba.

T-y Lajosnak fia, Lajost atyja áli-
tása szerint 3hó előtt a bal lábát Bacsí
Gaspar úy bottal megütetett, mai napon
általam meg vizsgáltatván, a lent lábon
a melső boku fölül úgy tyuk tojás nagy-
ságú túlmeg (:tbsuszis:) találtatott, a
melyből incision után sűrű súnnya génj
sütét vérrel vegyítve folyt ki, nincs
sehol sérülés észre nem vehető.
... er martius ho 21: 1881.
— Riba Nándor. s. k.
városi alorvos.

Bizon Itvanj?

Alu Lirok hiteles En Bizonji Tok, hodj
a Fani a Fleischfresser mind Szoba Ján
nál Om kiszogata minden Ba engömet,
Kielegi Tete a Hüsegba, szor Galmas a
878 ev Ba 1-maj: Tol fogva ne Kóm
szogata 18 nolcz eves Multa; Aja Lok
bat Ron mindeNkinek urakoknak szí-
vesagba.

Kiatom Bizon Itvanj Kompo Ton
8/32 881 evba.

Crhlozcek Timoteus
maganyzo özveg.

A „Füllentő“ hirei.

— Az a nagyszerű lán —
vas — vagy micsoda hid úgy halljuk, már
csak fahiddá akar tömörülni, akarjuk
mondani: törpülni! A bölcsen és takaré-
kosan gondolkodó párák a 45 ezer forint
egy részét hihetőleg nemesebb célokra for-
ditandják, már mint például a halpiacen
vizrombolta kőfalas terméketlen konyha-
kerten diszépület szándékoltatik emeltetni;
a szépitő bizottság is erre céloz t. i. a
szépnemre! —

* A városházánál egyszerre annyi
munkahalmaz támadt, hogy még a hajdu-
hadnagy mellé is két tollnok szerveztetik.

** Az „Eger“ collegánk vezércikkez
a megyei utakról, holott első sorban a város
utait kellene separtetnie, illetőleg kavicsoi-
tatására az illetékes nagyothalló fülek fel-
nyitására a sajtó dobját megütni!

|| A napokban a főpiac-téren va-
lami fogat után egy 2 és féléves csikó sza-
hadon, csikómódra ugrándozván, a zöldséges
kofák helmiját megszimatoigatta, de nem iz-
lelte meg, mert nem volt friss, többek
megtaszigált, csak egyben az illem
ellen, hogy örömeinek rugással nem adott ki-
fejezést. Erre a dolgra az épen ott sétáló
alkapitány egy uri emberől figyelmessé tö-

tetvén, azon kérdéssel és kéréssel, vajjon
nem tudna-e ez ellen valamit tenni? mire
nevezett tudákos phlegmával, — mert
„konc“ nem lévén kilátásban, — azt felelte,
hogy: tegyen róla a ki tud, ő bizony nem
bánja! — Ne te ne! Hát hol van az a
potya-flakkeres, hadd vinné haza a sutba!

* A propos fiakker! Az is
történt vala, hogy a felső malomnál egyik
kereskedő polgártársunk kocsisa a hintóval,
azon szándékkal hajtatott a patakba — mert
hát korlát nem volt, — hogy abban a fo-
gatot és a lovakat megmossa, azonban az
ott rekedt iszapba úgy bele mélyedt, hogy a
két ló belefult, a kocsit pedig négy ökor
tudta kivonszolni. A kocsis szerencsére meg-
menekült! A lovak megfulásért most az al-
kapitány lesz, mint gondatlan mulasztó be-
perelve! — Mea culpa!

§§ Két kis lelkű úriember,
csillagvizsgáló szemmel az éghez fordult
a „Füllentő“ ellen s deputatióként kö-
nyörgött, hogy az, illetőleg szerkesztője
csapassék el a menyország küszöbéről,
mert „találva érzi“ magát! — Ne félje-
tek, ha csak ettől félték, — nem a „Fül-
lentő“ de a közvélemény előtt fogtok
előbb utóbb meghajolni és — bukni.

! Samuel Britz Bákker meister in
Verpelét. (Persze ott nem laknak magyarok!)

= Uj mű-cégér vagy firma;
„Czeizler S kész lábbek raktára.“ Hol? A
szt. János-utcában.

|| A többi közt két egri polgár
is a fővárosi ünnepély szemtanuja lévén; —
a hogy egy diszmagyarban öltözött mágnást
megpillantott, oldalba löki társát s esodál-
kozva mondja: „Ejnye komám de cifra mi-
nyiszterium ez az úr!“

T á v i r a t: (Feladta eredeti tudósítónk
Kiewben május 15-én, vettük csak 17-kén,
mert a drót elszakadt.) Az egri orthodoxok
ide táviratoztak az üldözött zsidóknak, hogy
vagy 1000-nek szivesen adnak menedékhe-
lyet, mire nagy lett az öröm, s már utnak
is indultak. Reményem kellő fogadtatásban
és ovációkkal fogadják szegényeket. — Pás
aport s. k.

● Az elv, némi hajsza után egy
pár várost vezetni akaró kolompos agitá-
lása folytán tehát ismét győzelemre (?)
vergődött! — Az elv, mely a tudományt,
szakértelmet, nem tekinti a város javá-
nak, üdvének, — csak azt hogy az ő
„bukott nagyságának“ vagyona el-
harácsolása után kegyelem- vagy is „paj-
tás“-kenyeret adjon. Az az „elv“ nem
tekinti azt hogy azon bukott nagyság
soha sem hivatalnokoskodott, — igaz
hogy egyszer valami banderium vezére
vala, — s arra mi érdemet sem szerzett,
— mert a mi csekély érdemet némely
kolomposa mellette felhoz, az abból áll,
hogy olyas mit tett 1200 fl. fizetésért,
pardon, tiszteletdíjért, a mit más helybeli
szülött polgár talán fél annyiért, vagy
éppen tiszteletből tette volna meg. No de
hátennek, — míg annak a városnak az a 3
kolomposa dictálni fog — másképen történnie
nem szabad, nem lehet. Nem hagyhatjuk
továbbá megrovás nélkül azon tényt hogy
a választás alkalmával egy kolompos erő-
szakoskodásainak azon tanujelét adta,
hogy a szavaznimenők kezéből a „cédu-
lát“ erővel elvette, s helyébe az általa
megválasztatni kívánt és akart jelöltnek
a céduláját nyomta a kezébe. Csodáljuk a
választási elnök elnézését, hogy ily alkalom-
mal erélyt nem fejt ki!

☞ Vannak szendergő piócái a tár-
sadalomnak, kik minden alkalmat felhasz-
nálnak arra nézve, hogy embertársaik
tulajdonából maguknak ingyen elsajátítsa-
nak mennél többet, s ezen céljuk elérésé-
re megengednek maguknak mindenféle esz-
közt, olyanokat, melyek nallatára tisztes-
séges, jellemző embernek pirulnia kell és
el is pirul. Így tett Kipoty városnak egy
szendergő piócája nem régiben; ugyanis
szöllejéhez a szomszéd szöllőn keresztül
potya uton akarván jutni, illetve a szom-
szédes szöllőt országut gyanánt használni

saját szöllejéhez, — midőn a szomszéd
szöllő árverletetett, egy kázen tartott irott
nyilatkozatot hordozott zsebében (melyben
a potya út biztosittatik és telekkönyvileg
leendő bekebelezése engedélyeztetik) és an-
nak aláírására akarta az árverelőket rá-
erőszakolni, azzal fenyegetődvén hogy
külömben felveri a szöllő árát, és miután
balekot nem foghatott, csakugyan árve-
relt és 470 frttal verte feljebb a szöllő
árát a nélkül hogy venni akart volna,
vagy valakinek hasznot akart volna
csinálni. Reményljük hogy az uj szom-
széd majd ad neki potya utat, — külön-
ben Állási Francitól mint kiérdemült Bach
huszártól egyebet várni nem lehet, kivé-
vén ha 10,000 frttal vagy még többel
honoráltatnék, de nincs ám mindenkinek
annyi pénze mint volt egy árverés alkal-
mával (hol nevezett volt az árverelő ki-
küldött) az árverelő zsidónak. Feuntartjuk
magunknak a szerencsét nevezett szender-
gő pióca életrajzát hüen legközelebb kö-
zölni.

Vidéki ujdonságok.

Kukásfalva község zsirján egész he-
lyes gazdává hizlatt Habartbab Salamon
ó testamentombeli izraelita, nagy összegre
biztosított, falu közepén álló sárviskóját
lakni megúnván már negyedizben akarta
megkisértetni a biztosító társulat fizető
készségét és képességét; mindanyiszor a
pipájából „véletlenül“ kihült tüzzel csi-
nált egy-egy kis illuminációt az ud-
varán, rémitgetve jámbor és türelmes
szomszédjait. — A legutóbb is általa esz-
közölt e nemű látványosság után a tanács
a jövőre elrettentésül 10. kros echt sel-
meci pipáját hivatalból lefoglalta, s a Tar-
na folyót a legközelebb az illető illumi-
náló úr udvarára vezetetni rendelte, azon
esetre, ha az erélyes büntetés ellenére is
sikerülne illető pipakereskedő úrnak ked-
venc passióját gyakorolhatni — legalább
vizmennyiséggel rendelkezhetik. (Ilyen
az ellen-Istócyzmus!)

Ugyanott: a jelen évben áldozó csü-
törtök pénteki napra fog esni; a templo-
mot ez év 13-ik hónapjának 32-ik nap-
ján meszelni fogják! A Tarna folyón ke-
resztül az egri mintájára vashíd fog épít-
tetni, a szükséges tölgyfa iránt már az
alku folyik.

Nyilttér*)

Szombaton vagyis május 21-én egy
tisztes háznál látogatást téve, midőn
onnan távoztam, szemközt az érsekkertből
jövő több fiatal emberrel találkozék, s
mivel közülök egy ösmerősöm vala kö-
szöntem, mire az viszonzta. Azonban egy
haszontalan majom pofa kölyök is volt
közük, a ki kofa hangon ismerősömhöz ily
megjegyzést tett: „Talán ez is barátod?“
s hangos röhögéssel mint a „Szökött ka-
tonában“ a buta Frici tovább haadt.
Értésemre esett, hogy ezen nevetlen
kölyköt S. Móritznak hívják, kinek az
apja liszt kereskedő. Ezennel tehát figyel-
meztetem, hogy ezentúl több illedelmet
tanuljon az apja lisztes zsákjaitól, ha az
apja nem tudja erre megtanítani, s a liszt-
lapátot mellyel forgatja a lisztet, úgy
tekintse mint virgácsot, mert előbb utóbb
azzal fog megkereszteltetni. Ez tehát egy-
előre jóakaró figyelmeztetésül szolgáljon,
s köszönje meg hogy nevét apja iránti
tekintetből ez uttal elhallgatom, illetőleg
kinem írom.

Bárd M.

*) A nyilttérben közöltteket felelősséget
nem vállal a Szerk.

Dr. Koch G. C. orvos

általános gyomorkeserűje.

Ezen illatos és nagy gyógyhatású általános gyomorkeserű a legcélszerűbbnek talált ital, gyöngye emésztés, elnyálkásodás, aranyér-, altest- és gyomorbajoknál s általában minden emésztés-hiányra mutató bajok és szenvedéseknél elhárító és ellenható emésztő folyadék. Ez a legnagyobb gyógyerejű és erős hatású füvekből és gyökerekből áll a legjobb bors-szszszel készítve s orvosi és vegyész vizsgálat szerint az emberi természetre bár a legesekélyebb mérvben is károsan ható alkatrészeket nem tartalmaz.

Az általános gyomorkeserű 40 évi használat után kitűnő gyógyszerül bizonyult be mindennemű betegségben, melyek a tápszervek eltompulásából és elnyálkásodásából származnak.

A palack négyszögű s egyik oldalán az üvegbe öntve a következő jeggyel van ellátva:

Dr. med. G. C. Koch's Universal-Magenbitter.

Egy palack ára 60 kr. o. é.

Kapható Egerben: **BERNEKKER FERENC** kereskedésében.

TOVÁBBA:

Alulírott a „DUNA“ Biztosító-Társaság ügynöke lévén, a biztosítást a közeledő nyári időnyre, tűz és jégkár ellen előnyös feltételek mellett gyorsan és pontosan eszközölöm.

Nemkülömben bátor vagyok ajánlani a piacon évek óta fennálló, fűszer-, festék-, anyag- és rövidáru-kereskedésemet, mellyel a n. é. közönség megelégedését kiérdemelni, főtörökvésemnek tartom.

Tisztelettel:

BERNEKKER FERENC,

fűszer kereskedő s a „Duna“ biztosító
társaság ügynöke.

Alulírott a nagyérdemű közönség tudomására juttatja, hogy Egerben Széchenyi-utca 222. szám alatt, Csernovics-ház az érseki-palotával szemben

tudakozó és cseléd-közvetítő intézetet

nyitott, melyre a m. kir. kormánytól 8515. sz. a. leirattal külön engedélyt nyert.

Mirenézve a nagyérdemű közönség pártfogását kéri alulírott. Ajánlom magam mindennemű közvetítési ügyekben közbejárni s megbízásokat teljesíteni, u. m. minden foglalkozásra férfi- és nőcselédet, nevelőket, gazdatisztekét, kertészeket, kocsisokat, szolgákat, aratókat és minden munkára munkásokat, házvezető stársalgónöket, szobaleányokat, szakácsnöket, szolgálókat, mósónöket, bejáró tisztogató asszonyokat és napszámosnöket szerezni. Azért felkérem a községi jegyző és bíró urakat, hogy különösen a szolgálat végett Egerbe jövőket hozzám utasítani, mint ahol minden kellő utbaigazítással fognak támogatatni.

Ugyszintén lakások közvetítése céljából felkérem a házi urakat a kiadó lakásaikat nálam minél előbb bejelenteni, hogy lakást keresőknek szolgálhassak a kiadó lakások jegyzékével és árával, úgy vidékre minden megbízás és megkeresésre, azokat a legnagyobb discretio megtartása mellett teljesítem, s az illetőknek levélben válaszolok, úgy a legjobb minőségű egri borok vásárlása iránt tett megbízásokban leglelkismeretesebben fogok eljárni, miben különösen Egerváros jóhírű közérdeke által fogom irányozni, mert az egri bortermelők és kereskedők anyagi és erkölcsi állásait nálam senki jobban nem ismerheti, úgy ez ügyben tett minden vidéki megkeresésnek is a legmegbízhatóbban tehetek eleget.

Ugy mint a „Trieszti Azienda Assicuratrice“ a legrégebbi biztosító intézetnek megbízottja, a nevezett intézet részéről minden tűz- és jégkárok és életbiztosításokra a legkedvezőbb feltételek mellett, mire az intézet 12 millió frt alapjánál fogva egyedül képes.

A „Munkások betegsegélyző és rokkant pénztárának“ egri meghatalmazottja, mely egyesület e nemben első rangú a birodalomban, mert 55254 frt 46 kr alaptőkével, 16485 tag, kik az ország 31 különféle városaiból és Budapest főváros gyáraiból vesznek benne részt, 12 évi fenállása óta egy millio forintot adott ki az egyesület céljaira, melynek működése a szegényebb népre, kis iparosokra valódi áldással működik 6-ik év óta Egerben is.

Ezenkívül készítek férfi ruhákat is a legolcsóbb árért, sokkal olcsóbbért, mint ezt mások részlet fizetés mellett ígérnek, mert azt mindenki beláthatja, hogy az apró részletekben nem is lehetséges.

A fent elősorolt ügyekben, úgy a vidéki, mint a helybeli közönség nagyérdemű pártfogását, ismételve kérve maradok.

Alázatos szolgálja:

Szabó Sándor.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy a legközelebbi

képviselő-választásokra

zászlók felirattal, kivánatra rúddal együtt is,

jelvény-tollak a legujabban feltalált mód szerint egyedül

Kohn Dávid kő- és könyvnyomdájában Egerben

kiváló csinnal és gyors kiállítással; — nemkülömben az ez alkalomra mindenféle nyomtatványok, az eddig fennálló nyomdák ellen minden tekintetben versenyképes

amerikai gyorsajtóval

a legjutányosabb áron eszközölöm. Továbbá halotti jelentések 100 darab 3 frttól 10 frttig. Levélpapír és boríték cégyomással, látogató, eljegyzési és meghívó jegyek, úgy könyv- valamint könyvnyomtatás (Litographia) monogramm és színes nyomás saját kártya-vágó gép és több előnyöknél fogva legjutányosabban egyedül nálam készülnek. Levélbeli tudakozódásra azonnal válaszoltatik.

A n. é. közönség becses pártfogását kérve,

alázatos szolgáljuk:

KOHN DÁVID.